

Súd: Okresný súd Galanta  
Spisová značka: 23C/63/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314203575  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethöová  
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2016:2314203575.8

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred samosudkyňou JUDr. Naďou Pethöovou, v právnej veci žalobcu: Q. B. - B., IČO: XXXXXXXX, Ž. X, K., zastúpený: AK GRUJBÁR, s.r.o., Adama Štrekára 8255/50, Trnava, proti žalovanému: D. B., nar. X.X.XXXX, M. XXX, zastúpený: AK TIMAR & Partners, s.r.o., Štúrova 42, Šaľa, o zaplatenie úroku z omeškania, takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1452 eur, čo je 14%-ný ročný úrok z omeškania od 17.3.2010 do 29.4.2014 zo sumy 2521,41 eur, všetko do 3 dní.

II. Súd žalobcovi priznáva 100% náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

### odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 17.2.2014, v priebehu konania zmenenou, žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 1452 eur, čo je 14%-tný ročný úrok z omeškania od 17.3.2010 do 29.4.2014 zo sumy 2521,41 eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný na základe súdneho rozhodnutia zaplatil žalobcovi istinu vo výške 2521,41 eur, avšak napriek tomu, že s plnením dlhu sa preukázateľne dostal do omeškania, úrok z omeškania žalobcovi nezaplatil.

2. Žalovaný žalobu žiadal zamietnuť.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: rozsudok OS Galanta č.k. XXCb/XX/XXXX-XXX, rozsudok KS v Trnave č.k. XXCob/XXX/XXXX-XXX, mandátna zmluva, výzva na zaplatenie odmeny, základná úroková sadzba NBS, mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, uznesenie NS SR č.k. 2MObdo/3/2014, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

4. Zo žaloby a listinných dôkazných prostriedkov predložených žalobcom vyplynulo, že vykonateľným (15.12.2013) a právoplatným (11.12.2013) rozsudkom OS Galanta zo dňa XX.X.XXXX, č.k. XXCb/XX/XXXX-XXX v spojení s rozsudkom KS v Trnave zo dňa XX.X.XXXX bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2521,41 eur do 3 dní. Žalobca písomnou výzvou zo dňa 23.6.2006 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 3185,29 eur (95.960 Sk) v lehote 3 dní od doručenia výzvy. Podací lístok o zaslaní výzvy sa nezachoval, ale žalovaný dňa 27.6.2006 napísal a odoslal žalobcovi písomné vyjadrenie k predmetnej výzve. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že žalovaný najneskôr dňom 27.6.2006 obdržal do svojej dispozície predmetnú výzvu žalobcu, na základe čoho lehota na plnenie dlhu začala mu plynúť dňom nasledujúcim po dni 27.6.2006 a uplynula 30.6.2006, pričom dňom 1.7.2006 sa žalovaný s plnením dlhu už dostal do omeškania. Vzhľadom na uvedené si uplatnil úrok z omeškania podľa ust. § 365 Obch. zákonníka, pričom základná úroková sadzba NBS uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu bola vo výške 4% ročne (rozhodujúcim dňom pre určenie sadzby je 30.6.2006 (sadzba v období 31.5.2006 až 25.7.2006 bola vo výške 4%). Žalobu odôvodnil aj rozsudkom NS SR zo dňa 29.3.2010, 4Obdo/25/2009, č.k. 4Obo 319/1999.

5. Žalovaný sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k žalobe písomne vyjadril, že úrok z omeškania vo výške 14% ročne zo sumy 2521,41 eur od 17.3.2010 do zaplatenia je nedôvodný, nakoľko v prípade omeškania počínajúceho od 1.7.2014 by mal byť príslušný úrok z omeškania vo výške 13% ročne.

6. V priebehu konania bolo preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporným, že žalovaný dňa 29.4.2014 žalobcovi uhradil istinu vo výške 2521,41 eur, na základe čoho žalobca žalobu modifikoval ukončením doby úroku z omeškania dňom 29.4.2014.

7. Podľa § 365 Obch.zák. dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

8. Podľa § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a medzi stranami sporu ani nebolo sporným, že nárok na zaplatenie úroku z omeškania uplatnený žalobou vyvstal z obchodnozväzkového právneho medzi stranami konania (mandátna zmluva), na základe čoho možno predmet konania subsumovať pod ust. § 365 a nasl. Obchodného zákonníka.

10. Súd mal ďalej za preukázané, že vykonateľným (15.12.2013) a právoplatným (11.12.2013) rozsudkom OS Galanta zo dňa 20.6.2012, č.k. XXCb/XX/XXXX-XXX v spojení s rozsudkom KS v Trnave zo dňa 24.9.2013 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2521,41 eur do 3 dní. Žalobca písomnou výzvou zo dňa 23.6.2006 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 3185,29 eur (95.960 Sk) v lehote 3 dní od doručenia výzvy. Podací lístok o zaslaní výzvy sa nezachoval, ale žalovaný dňa 27.6.2006 napísal a odoslal žalobcovi písomné vyjadrenie k predmetnej výzve. Na základe uvedeného mal súd v zhode so žalobcom za to, že žalovaný najneskôr dňom 27.6.2006 obdržal do svojej dispozície predmetnú výzvu žalobcu, na základe čoho lehota na plnenie dlhu začala mu plynúť dňom nasledujúcim po dni 27.6.2006 (28.6.2006) a uplynula 30.6.2006, pričom dňom 1.7.2006 sa žalovaný s plnením dlhu už dostal do omeškania. Základná úroková sadzba NBS uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu bola vo výške 4% ročne (rozhodujúcim dňom pre určenie sadzby je 30.6.2006, nie deň 1.7.2014, (sadzba v období 31.5.2006 až 25.7.2006 bola vo výške 4%), a to vychádzajúc z ust. § 369 ods. 1 Obch. zákonníka, pričom podľa výpisu sadieb NBS išlo v danom období o sadzbu 4%, prirátajúc 10% podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zákonníka ide o výslednú výšku 14% ročne ako si to uplatnil žalobca. Pre určenie maximálnej výšky úroku z omeškania pritom nie je rozhodujúcim, odkedy si zaplatenie úroku z omeškania žalobca uplatnil, ale deň vzniku omeškania na strane žalovaného. Zároveň nebolo sporným, že istina dlhu bola žalovaným zaplatená dňa 29.4.2014, ktorá skutočnosť dobu omeškania žalovaného ukončuje a úrok z omeškania sa tak dá vypočítať na sumu 1452 eur. Vzhľadom na uvedené súd žalobe ako plne dôvodnej vyhovel.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP priznal žalobcovi ako procesne úspešnej strane sporu právo na náhradu trov konania vo výške 100% .

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalovaný, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.